

De oorspronkelijke rouwkleur in europa was wit. Wit de kleur tot afweer van de geesten en het tonen van diepste rouw.

In 1498 nam Anna van Bretagne na de dood van haar gemaal Karel VIII van Frankrijk, zwart als rouwkleur en deze sombere mode vond als snel navolging. Volgens zeggen was de opvolger van Karel VIII, Lodewijk XII zo onder de indruk van de weduwe in zwart dat hij haar direct ten huwelijk vroeg waardoor zij voor de tweede maal koningin van Frankrijk werd. In werkelijkheid had zij bij haar eerste huwelijk een contract moeten tekenen. Het huwelijkscontract werd afgesloten op 19 november. Het huwelijkscontract was niet echt gunstig voor Anna: het stipuleerde onder meer dat ze moest resideren aan het Franse hof en dat Bretagne naar de Franse koning zou gaan als zij stierf zonder erfgenaam. Als de koning zou sterven zonder erfgenaam, verbond Anna zich ertoe te hertrouwen met zijn opvolger.

Ondanks het geforceerde karakter van haar eerste huwelijk, was het vreemd genoeg een en al harmonie tussen beide partners. Maar van de zes kinderen die geboren werden, overleefde geen enkel de leeftijd van vier jaar. Op 7 april 1498 vond een dramatische gebeurtenis plaats in het kasteel van Amboise. Anna van Bretagne had net haar jongste kind verloren en zat verdrietig te mijmeren. Om haar wat op te beuren kwam de koning haar 's middags ophalen om naar een partijtje balspel te kijken (het populaire jeu de paume). Toen hij door een deuropening wilde stappen, beukte hij per ongeluk met het hoofd tegen de lage deurpost... Enkele uren later was Karel VIII dood. Hij was 28 jaar oud, en had 15 jaar geregeerd. Anna van Bretagne, weduwe op de leeftijd van 22 jaar, bleef twee dagen treuren, zonder praten, zonder voedsel, zonder bezoek. Op de derde dag vermande zij zich en organiseerde de uitvaart, waarop zij zwarte gewaden droeg, wat toen zeker niet de gewoonte was (wit was de rouwkleur van het hof). Karel VIII werd opgevolgd door Lodewijk XII.

Zoals eerder afgesproken met Karel VIII, trad Anna van Bretagne op 8 januari 1499, enkele dagen vóór haar 23e verjaardag, in het huwelijk met zijn 36-jarige opvolger, die daarvoor inderhaast zijn eerste vrouw Johanna van Frankrijk moest verstoten, dit op grond van vermeende onvruchtbaarheid. Anne werd op die manier voor een tweede maal koningin van Frankrijk. Acht kinderen werden uit dit huwelijk geboren, waarvan slechts twee dochters overleefden: Claude en Renée.

In 1512 kreeg zij onverwacht last van niersteen, waar zij twee jaren tegen vocht. Op 2 januari 1514 kreeg zij een opnieuw een aanval - ditmaal erger dan alle vorige - die haar fataal zou worden.

Achttien jaar na haar dood werd Bretagne aangehecht aan Frankrijk. Als Koningin van Frankrijk was Anne begraven te Saint-Denis, maar ze stond erop dat haar hart in Bretoense grond zou rusten. Dit geschiedde.

De begrafenis van Anna en de graftombe van Lodewijk XII en Anna van Bretagne in de basiliek van Saint Denis

In een gouden schrijn dat exact het hart omgaf werd haar hart naar Nantes gebracht, geëscorteerd door haar persoonlijke lijfwacht.

Het konvooi kwam te Nantes aan op 13 maart. De relikwie werd geplaatst in de kartuizer kloosterkerk, op het graf van Arthur III, hertog en oudoom van Anne. Er werd gedurende zes dagen gebeden en erediensten gehouden. Op 19 maart begeleidt een enorme stoet, bestaande uit 400 afgevaardigden van de burgers en de inwoners van Nantes, religieuze mannen en vrouwen van de stad samen met een delegatie van 100 armen, het hart naar zijn laatste rustplaats. Het hart van Anne werd geplaatst tussen de schrijnen van François II en Marguerite de Foix, Anne's ouders, in het prachtig graf dat ze voor hen had laten bouwen in de crypte.

Het hart van Anne zal niet voor eeuwig in Nantes blijven. Tijdens de revolutie werd het graf opengebroken en werd de relikwie naar het burgerlijk bestuur verstuurd om te laten smelten. Het gouden schrijn wordt echter niet gesmolten, maar verdwijnt. Enkele jaren later duikt het opnieuw op maar leeg.

Het gouden schrijn kan worden bewonderd in het museum Dobree van de stad Nantes.

Tekst en afbeeldingen

<http://berichtenuithetverleden.wordpress.com/>

<http://www.wikipedia.nl/>

MCV 2013